

СИЛАБУС НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

«НОВА ІСТОРІЯ ЄВРОПИ ТА АМЕРИКИ»

Ступінь освіти	Бакалавр
Освітня програма	Соціальна антропологія
Кількість кредитів ЄКТС	5
Тривалість викладання	3 семестр (5 та 6 чверті)
Заняття:	
Лекції	4 години на тиждень
Семінарські заняття	2 години на тиждень
Мова викладання	українська

Сторінка курсу на ДО НТУ «ДП»: <https://do.nmu.org.ua/course/view.php?id=5160>

Консультації: за окремим розкладом, погодженим зі здобувачами вищої освіти.

Онлайн-консультації: електронна пошта

Інформація про викладачів:

	Василенко Віталій Олександрович (лекції, семінарські заняття)
	Посада: професор кафедри історії та політичної теорії
	Вчене звання: професор
	Вчений ступінь: доктор історичних наук
	Персональна сторінка: https://ipt.nmu.org.ua/ua/spivr/vasilenko.php
	E-mail: Vasylenko.Vi.O@nmu.one
	Кабінет: 1/63

1. Анотація курсу

Дана дисципліна орієнтована на отримання здобувачами вищої освіти знань про основні факти та процеси історії Європи та Америки доби Раннього Нового часу, тенденції розвитку провідних держав цих частин світу. Курс розроблено з урахуванням останніх досягнень сучасної вітчизняної та зарубіжної історіографії. Отримані знання та навички сприятимуть вмінню самостійно аналізувати перебіг політичних, соціальних, економічних, культурних процесів у сучасному світі.

2. Мета та завдання навчальної дисципліни

Мета дисципліни – формування у здобувачів вищої освіти сучасних уявлень про особливості політичного, соціального, економічного, культурного розвитку країн Європи та Америки доби Раннього Нового часу, розуміння матеріальних та духовних чинників, які сприяли перетворенню західнохристиянської цивілізації на провідну силу глобалізованого світу.

Завдання курсу:

здійснити аналіз основних фактів та процесів історії країн Європи та Америки Раннього Нового часу в політичній, соціальній, економічній, культурній сферах;

визначити загальні тенденції та локальну специфіку процесів історичного розвитку на прикладах ключових країн цих частин світу;

виокремити об'єктивні та суб'єктивні фактори, що визначили провідну роль країн Заходу в сучасному світі.

3. Результати навчання:

– знати основні факти, загальні закономірності та локальні особливості політичних, соціальних, економічних, культурних аспектів історичного процесу в країнах Європи та Америки Раннього Нового часу в світлі сучасних досягнень вітчизняної та зарубіжної історіографії;

– вміти визначати причини та наслідки історичних подій та процесів;

– вміти визначати роль об'єктивних та суб'єктивних факторів в історії, виявляти мотиви дій акторів історичного процесу та відповідність їм результатів;

– вміти критично оцінювати історичні явища та їхні інтерпретації;

– мати навички роботи з історичними джерелами та науковою і навчальною літературою.

4. Структура курсу

Лекції

1. Новий час: поняття та періодизація. Фундаментальні риси історії країн Заходу модерної доби.
2. Великі географічні відкриття другої половини XV – XVII ст., їхні причини та наслідки.
3. Міжнародна ситуація у Європі (кінець XV – середина XVI ст.). Італійські війни. Османська експансія.
4. Німецькі землі на початку Нового часу. Імперія та папство. Початковий період релігійної Реформації (до 1555 р.).
5. Реформація (поза Німеччиною та Швейцарією) до кінця XVI ст. Контрреформація: форми, сутність, наслідки.
6. Міжнародні взаємини та релігійна боротьба у Західній Європі (друга половина XVI – початок XVII ст.).
7. Англія за правління династії Тюдорів.
8. Абсолютна монархія у Франції кінця XVI – першої половини XVII ст.
9. Становлення абсолютизму в Європі та його специфіка в окремих державах (кінець XV – перша половина XVII ст.).
10. Англія в добу перших Стюартів. Протистояння королівської влади та парламентів (до 1642 р.).
11. Громадянська війна в Англії середини XVII ст. Доба республіки і протекторату.
12. Реставрація Стюартів. “Славетна революція” та її наслідки.
13. Суспільна свідомість, “наукова революція” та культура Західної Європи XVII ст.
14. Французька абсолютна монархія доби правління Людовіка XIV.
15. Доба Просвітництва. “Освічений абсолютизм” у Європі XVIII ст.
16. Володіння австрійських Габсбургів у другій половині XVII та XVIII ст.
17. Війна за іспанську спадщину. Велика Північна війна. Війна за австрійську спадщину. Семилітня війна.
18. Іспанські та португальські володіння в Південній та Центральній Америці (XVI-XVIII ст.).
19. Особливості розвитку британських колоній у Північній Америці (XVII – перша половина XVIII ст.).
20. Причини протистояння між північноамериканськими колоніями Великої Британії та метрополією. Війна за незалежність і утворення США.
21. Рання доба історії США (до 1789 р.). “Статті Конфедерації та Вічного Союзу”, Конституція та “Білль про права”.
22. Соціально-економічний розвиток Великої Британії у XVIII ст. та початок промислового перевороту. Становлення індустріального суспільства.

Семінарські заняття

1. Цивілізації доколумбової Америки: майя, ацтеки, інки.
2. Нідерландська революція та війна за незалежність. Республіка З’єднаних Провінцій у першій половині XVII ст.
3. Становлення абсолютної монархії та релігійні війни у Франції XVI ст.
4. Польське королівство та Велике князівство Литовське у XVI – першій половині XVII ст.

5. Московська держава у XVI-XVII ст.
6. Німеччина в другій половині XVI – на початку XVII ст. Тридцятилітня війна. Вестфальський мир 1648 р. та вестфальська система міжнародних взаємин.
7. Становлення парламентської монархії у Великій Британії (кінець XVII та XVIII ст.).
8. Франція у XVIII ст. Криза “старого режиму” та її витоки.
9. Німецькі князівства в другій половині XVII та XVIII ст. Посилення Пруссії.
10. Річ Посполита від середини XVII до кінця XVIII ст.
11. Російська імперія у XVIII ст.

5. Технічне обладнання та/або програмне забезпечення

Активованій акаунт університетської пошти (**student.i.p.@nmu.one**) на Офіс365.

6. Система оцінювання та вимоги

6.1. Навчальні досягнення здобувачів вищої освіти за результатами вивчення курсу оцінюватимуться за шкалою, що наведена нижче:

Рейтингова шкала	Інституційна шкала
90-100	відмінно
74-89	добре
60-73	задовільно
0-59	незадовільно

6.2. Здобувач вищої освіти може отримати підсумкову оцінку з навчальної дисципліни на підставі поточного оцінювання знань за умови, якщо набрана кількість балів за теоретичною та практичною частиною складатиме не менше 60 балів.

Поточна успішність складається з успішності за практичну частину (оцінюється максимально у 60 балів) та за теоретичну частину (оцінюється максимально у 40 балів). Практична частина включає оцінювання відповідей на семінарських заняттях та виконання індивідуальних завдань. Теоретична частина включає оцінювання підсумкової контрольної роботи. Загалом за поточною успішністю здобувач вищої освіти може набрати 100 балів.

6.3. Підсумкове оцінювання (якщо здобувач вищої освіти набрав менше 60 балів та/або прагне поліпшити оцінку). Іспит відбувається у формі усної співбесіди за програмою дисципліни.

Максимальна кількість балів за іспит: 100.

6.4. Критерії оцінювання поточного та підсумкового контролю:

100% (від максимальної кількості балів за даний вид роботи) – відповідь правильна, обґрунтована, осмислена, засвідчує вільне володіння матеріалом;

80% (від максимальної кількості балів за даний вид роботи) – відповідь правильна, проте містить окремі несуттєві неточності;

60% (від максимальної кількості балів за даний вид роботи) – відповідь містить суттєві неточності, недостатньо обґрунтована та осмислена;

40% (від максимальної кількості балів за даний вид роботи) – відповідь неповна, містить грубі помилки;

20% (від максимальної кількості балів за даний вид роботи) – відповідь фрагментарна, містить окремі правильні елементи;

0% (від максимальної кількості балів за даний вид роботи) – відповідь відсутня.

7. Політика курсу

7.1. Політика щодо академічної доброчесності

Академічна доброчесність здобувачів вищої освіти є важливою умовою для опанування результатів навчання за дисципліною і отримання задовільної оцінки з поточного та підсумкового контролів. Академічна доброчесність базується на засудженні практик списування (виконання письмових робіт із залученням зовнішніх джерел інформації, окрім дозволених для використання), плагіату (відтворення опублікованих текстів інших авторів без зазначення авторства), фабрикації (вигадкування даних чи фактів, що використовуються в освітньому процесі). Політика щодо академічної доброчесності регламентується "Положенням про систему запобігання та виявлення плагіату у Національному технічному університеті "Дніпровська політехніка": <http://surl.li/alvis>.

У разі порушення здобувачем вищої освіти академічної доброчесності (списування, плагіат, фабрикація) робота оцінюється незадовільно та має бути виконана повторно. При цьому викладач залишає за собою право змінити тему завдання.

7.2. Комунікаційна політика

Здобувачі вищої освіти повинні мати активовану університетську пошту і бути зареєстровані на дистанційний курс «Нова історія Європи та Америки» (<https://do.nmu.org.ua/course/view.php?id=5160>).

Обов'язком здобувача вищої освіти є перевірка один раз на тиждень (щонеділі) поштової скриньки на Офіс365.

Протягом тижнів самостійної роботи обов'язком здобувача вищої освіти є робота з дистанційним курсом «Нова історія Європи та Америки» (<https://do.nmu.org.ua/course/view.php?id=5160>).

Усі письмові запитання до викладачів стосовно курсу мають надсилатися на університетську електронну пошту або на форум дистанційного курсу.

7.3. Політика щодо перескладання

Роботи, які здаються з порушенням термінів без поважних причин, оцінюються нижчою оцінкою. Перескладання відбувається з дозволу деканату за наявності поважних причин (наприклад, лікарняний).

7.4. Відвідування занять

Для здобувачів вищої освіти денної форми відвідування занять є обов'язковим. Поважними причинами для неявки на заняття є хвороба, участь в університетських заходах, відрадження, які необхідно підтверджувати документами у разі тривалої (два тижні) відсутності. Про відсутність на занятті та причини відсутності здобувач вищої

освіти має повідомити викладача або особисто, або через старосту. Якщо здобувач вищої освіти захворів, ми рекомендуємо залишатися вдома і навчатися за допомогою дистанційної платформи.

За об'єктивних причин (наприклад, міжнародна мобільність) навчання може відбуватися дистанційно – в онлайн-формі, за погодженням із викладачем.

7.5. Політика щодо оскарження оцінювання

Якщо здобувач вищої освіти не згоден із оцінюванням його знань, він може оскаржити виставлену викладачем оцінку у встановленому порядку.

7.6. Бонуси

Здобувачі вищої освіти можуть додатково отримати до 10 балів за виконання додаткової самостійної роботи за курсом: наприклад, виконання індивідуальних завдань за додатковою темою (завдання пропонуються викладачем), підготовка доповіді і участь у студентських наукових конференціях за темою курсу, підготовка методичних матеріалів та презентацій.

7.7. Участь у анкетуванні

Наприкінці вивчення курсу та перед початком сесії здобувачеві вищої освіти буде запропоновано анонімно заповнити електронні анкети (Microsoft Forms Office 365), які буде розіслано на ваші університетські поштові скриньки. Заповнення анкет є важливою складовою вашої навчальної активності, що дозволить оцінити дієвість застосованих методів викладання та врахувати ваші пропозиції стосовно покращення змісту навчальної дисципліни «Нова історія Європи та Америки».

8. Рекомендовані джерела інформації

1. Баран З.А., Качараба С.П., Сіромський Р.Б, Чума Б.П. Історія країн Західної Європи та Північної Америки Нового часу (кінець XV – початок XIX ст.): Навч. посібник / За ред. З.А.Баран. – К., 2015.
2. Башлер Ж. Нарис загальної історії / Пер. з фр. – К, 2005.
3. Безродний Є.Ф., Уткін О.І. Історія політичних вчень: Навч. посібник. – К., 2006.
4. Бродель Ф. Матеріальна цивілізація, економіка і капіталізм, XV-XVIII ст. / Пер. з фр. – Т.1-3. – К., 1997.
5. Брусиловська О.І. Історія міжнародних відносин 1640-1914 рр.: Навч.-метод. посібник. – О., 2005.
6. Гончар Б.М., Мордвінцев В.М., Слюсаренко А.Г., Стельмах С.П. Всесвітня історія: Навч. посібник. – 2-ге вид. – К., 2014.
7. Дворнік Ф. Слов'яни в європейській історії та цивілізації / Пер. з англ. – К., 2005.
8. Дейвіс Н. Європа: Історія / Пер. з англ. – К., 2000.
9. Джеджора О. Історія європейської цивілізації. – Ч.1. До кінця XVIII століття. – Л., 1999.
10. Історія держави і права зарубіжних країн. (Середні віки та ранній Новий час): Навч. посібник / За ред. Б.Й. Тищика. – Л., 2006.

11. Історія європейської ментальності / За ред. П. Дінцельбахера / Пер. з нім. – Л., 2004.
12. Історія південних і західних слов'ян (з давніх часів до XX ст.): Курс лекцій / За ред. В.І. Ярового. – К., 2001.
13. Історія сучасного світу: соціально-політична історія XV – початку XXI століть: Навч. посібник / За ред. Ю.А. Горбаня. – К., 2012.
14. Історія Центрально-Східної Європи / За ред. Л.О. Зашкільняка. – Л., 2001.
15. Мак-Ніл В. Піднесення Заходу. Історія людської спільноти / Пер. з англ. – 2-ге вид., випр. – К., 2011.
16. Морис Я. Чому Захід панує – натепер. Оповіді з історії та що з них впливає щодо майбутнього. – К., 2014.
17. Нова історія країн Західної Європи й Північної Америки. XVII – 60-ті роки XIX століття: Підручник / За ред. Б.М. Гончара. – К., 2013.
18. Орлова Т.В. Всесвітня історія. Історія цивілізацій: Навч. посібник. – К., 2012.
19. Орлова Т.В. Історія сучасного світу (XV-XXI ст.): Навч. посібник. – К., 2008.
20. Павленко Ю. Історія світової цивілізації: Соціокультурний розвиток людства: Навч. посібник. – 2-ге вид. – К., 1999.
21. Рубель В.А. Історія цивілізацій Доколумбової Америки: Навч. посібник. – К., 2005.
22. Фергюсон Н. Цивілізація. Як Захід став успішним. – К., 2017.
23. Хижняк І. Нова історія міжнародних відносин у системному форматі (1648-1918): Підручник для студ. вищ. навч. закл. – К., 2009.